

ଛେଷ
ଦିନ
ଦିବ୍ସ

୩

ପ୍ରଜ୍ଞାନ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ମହାବିଶୁବ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତି

ଓଡ଼ିଆ ପାଞ୍ଜି ଅନ୍ନୁଯାୟୀ ବୈଶାଖ ମାସର ସଂକ୍ରାନ୍ତିକୁ ମହାବିଶୁବ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତି କୁହାଯାଏଥା ଏହି ପବିତ୍ର ଦିନଟି ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସର ପହିଲା ଦିନ ହୋଇଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହାକୁ 'ଓଡ଼ିଆ ନବବର୍ଷ' ଭାବେ ସମସ୍ତେ ପାଳିଥାନ୍ତି ପାରିବାରିକ, ସାମାଜିକ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ସବମଣିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରୁଥିବା ଏହି ପବିତ୍ର ମହାବିଶୁବ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ରହିଛି ଅନେକ ମାହାମ୍ୟ ...

ମହାଚିଷ୍ଠୁର ସଂକ୍ରାନ୍ତି

ଗୋବିଜ୍ଞାନ ଓ ଗୋ-ଆଧାରିତ କୃଷି ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ସ୍ଥାମୀ ନିର୍ମଳାନନ୍ଦ ଗିରିଙ୍କ ମତରେ, ପ୍ରତିପଦାଠୀରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାସକୁ ଚାନ୍ଦ୍ରମାସ ଏବଂ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରୁ ମାସାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାସକୁ ଘୋରମାସ କୁହାଯାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ପୂର୍ଣ୍ଣମ୍ବା ଅନୁସାରେ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଷ ଓ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଅନୁସାରେ ଘୋରବର୍ଷ ଗଣନା କରାଯାଏ । ସୌର ଗଣନା ଅନୁସାରେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ରାଶିରେ ଗୋଟିଏ ମାସ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥାନ୍ତି । ତା'ପରେ ଅନ୍ୟ ରାଶିକୁ ଗମନ କରନ୍ତି । ସୁର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁ ଦିନ ଗୋଟିଏ ରାଶିରୁ ଅନ୍ୟ ରାଶିକୁ ଗମନ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଡଢ଼ିଆ ପାଞ୍ଜି ହିସାବରେ ମହାବିଷ୍ଵକ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛି ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ସଂକ୍ରାନ୍ତ । ଏହି ସମୟରେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ଵରେଖା ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିବାରୁ ଏହାକୁ ମହାବିଷ୍ଵକ ସଂକ୍ରାନ୍ତ କୁହାଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ଏହି ସମୟରେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ମେଷ ରାଶିରେ ଥିବାରୁ ଏହାକୁ ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବୋଲି ବି କୁହାଯାଏ । ଏହି ଦିନଠାରୀ ଗ୍ରାସ୍ତ ରତ୍ନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମୟ ।

ଓଡ଼ିଆ ପାଞ୍ଜି ଅନୁଯାୟୀ ବୈଶାଖ ମାସର
ସଂକ୍ରାନ୍ତିକୁ ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି କୁହାଯାଏବା ଏହି
ପବିତ୍ର ଦିନଟି ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସର ପର୍ଵିଲା
ଦିନ ହୋଇଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହାକୁ ‘ଓଡ଼ିଆ
ନବବର୍ଷ’ ଭାବେ ସମସ୍ତେ ପାଳିଥାନ୍ତି ଏହି
ବିଶେଷ ଦିନରେ ମହାବାର ହମ୍ମୁମାନ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ
କରିଥିବାରୁ ଏହି ଦିନ ହମ୍ମୁମାନ ଜୟତ୍ରା ମଧ୍ୟ
ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏବା ପାରିବାରିକ, ସାମାଜିକ
ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭିତିଭୂମିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରୁଥିବା ଏହି
ପବିତ୍ର ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ମାହାମ୍ୟକୁ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ଲାନରେ ହୋମ, ଯଞ୍ଜ, ପୁଜା ଆଦି ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଥାଏ ।
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ନାତିମାନ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ
ଘରେ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରରେ ପୂଜା ଓ ଭୋଗ କରାଯାଏ । ଘରେ ଘରେ ପଶା
ଭୋଗ ହୁଏ । ଏହିଦିନ ପଶା ଭୋଗ କଲେ ଭଗବାନ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତିର୍ବୋଲି
ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାୟାଇଥାଏ ।
ପଶା ଓ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟର ରତ୍ନକାଳୀନ ପାଇଁ
ହେଉଛି ବେଳ । ତେଣୁ ଅନେକେ ବେଳପଶା କରନ୍ତି । ବେଳପଶା ସାତ୍ତଵ
ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତି ଉତ୍ତମ । ଏହା ପ୍ରାସ୍ତରେ ଶାରୀରକୁ ଶାତଳତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ
ଏତଦ୍ୱୟତାତ କେହି କେହି ପଶାରେ ଶୀରବ ବା ଦ୍ଵାରା, କଦଳକ
ନିଷ୍ଠିଆ, ଗୁଡ଼ ବା ଚିନି, ନବାତ, ଗୋଲମରିତ ଥାଦି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ
କରିଥାନ୍ତି । ଏପରିକି କେହି କେହି ଛତ୍ରଆ ମଧ୍ୟ ମିଶାଇଥାନ୍ତି
ତେବେ ପଶାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରତିଟି ବ୍ରଦ୍ୟର କିମ୍ବା
ନା କିମ୍ବା ଓଷଧୀୟ ଗୁଣ ନିଶ୍ଚିର ରହିଥାଏ ଏଥୁରେ ସଦେହ ନାହିଁ ।
ତୁଳସୀ ଚଉରାରେ ଠେକି: ଏହି ପଦିତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁଳସୀ
ଚଉରା ଉପରେ ଛାପୁଡ଼ିଆ କରି ଠେକି (ମାଟି ଗଢ଼ି) ବନ୍ଧାଯିବାରେ ଏବଂ
ଏକ ନିୟମ ରହିଛି । ଉତ୍ତମ ମାଟି ପଢ଼ିର ନିମ୍ନଭାଗରେ ଏବଂ
ସରୁକଣା କରି ତା'ମଧ୍ୟରେ କୁଣ୍ଡ ବା ଦୂର ରଖି ତାହା
ଚଉରା ଉପରେ ଗାଙ୍ଗ ଦିଆଯାଏ । ଏକମାତ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଠେକିଟି ସେମିତି ଚଉରା
ଉପରେ ଗଜା ହୋଇଥାଏ । ପଶା ସଂକ୍ରାନ୍ତ
ନିର୍ମିତ ଏଥିରେ ମଶା ଲିଆଯାଇଥାଏ ବା

ରଖାୟାଇଥାଏ
ଯଦ୍ବାରା ସେଥୁ
ବିନ୍ଦୁ ବି
ହୋଇ ପା

ତୁଳସୀ ଦିନର ଉପରେ ପଢିଥାଏ । ବୃକ୍ଷଜଗତ ଓ ଜୀବଜଗତକୁ ସୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କ
ତାପରୁ ରକ୍ଷାକରିବା ହେଉଛି ଏହି ପ୍ରଥାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦେଶ୍ୟ । ସେଥାପାଇଁ ତ
ଏହିଦିନରୁ ବିକିନ୍ ମନ୍ଦିର, ତାର୍ଥସ୍ଥଳୀନ, ରାସ୍ତାଘାଟରେ ପଣ୍ଡ ବଣ୍ଣାଯାଇଥାଏ
ଏବଂ ଜଳଛନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଖୋଲାଯାଇଥାଏ । ଏପରିକି ଗୋବୁ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଜୀବଜନ୍ମୁକ୍ତ ପିଇବା ପାଇଁ ଖୁବେ ଖୁବେ ମାଟିହାଣ୍ଟି ବା ସିମେଣ୍ଟ କୁଣ୍ଡମାନ
ବସାଯାଇ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ରଖାଯାଇଥାଏ ।

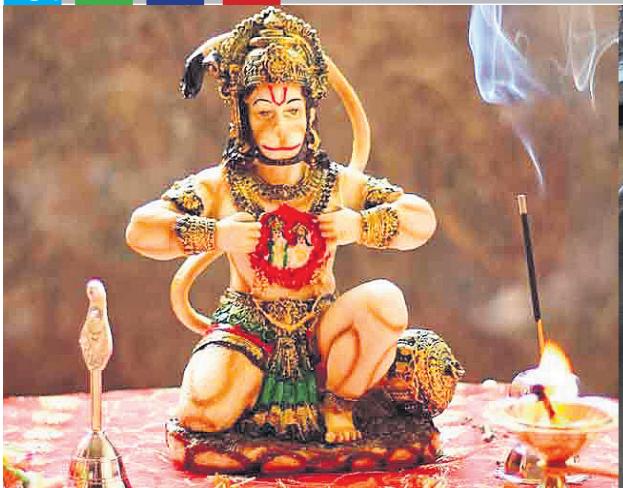
ଖ୍ରୀମୁଯାତ୍ରା: ଏହି ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଠାକୁରାଣୀ ମନ୍ଦିରରେ ଖ୍ରୀମୁଯାତ୍ରା ପାଲନ କରାଯାଇଥାଏ । ଆଉ ପଶାଂକୁନ୍ତି ଦିନ ହିଁ ଖ୍ରୀମୁ ବ୍ରତରେ ଉଦୟାପନ ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଗୋଗୁଳୁ ପାଇଁ ହେଉଥାଏ । ଅଥବା ଅଧିକ କୋଣସି କାରଣ ଲାଗି ହେଉ ପାହୁଆ ନାଚ, କେହି କେହି ପିଠିରେ କଷା ଫୋଡ଼ି ଖୁଲିବା କିମ୍ବା ନିଆଁରେ ଚାଲିବା ଭଲି ମାନସିକ ରଖ୍ୟାନ୍ତି । ଗୋଗୁଳୁ ହୋଇଗଲେ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରମନ୍ଦିର ପୂରଣ ହୋଇଗଲେ ବ୍ରତପାଳନକାରୀମାନେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ଏପରି କରିବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷଦ୍ଵାୟକ ହୋଇଥିଲେ ବି ଲୋକବିଶ୍ୱାସରେ ଏହା ଆଜିନ୍ତି ଅନେକ ମୁନରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ବିଶ୍ୱବ ମିଳନ: ଏହି ପକ୍ରି ଦିବସ ଅନେକରରେ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ ବିଶ୍ୱବ ମିଳନ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ କବି, ଲେଖକ ତଥା ବୃଦ୍ଧିଜୀବିମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ କବିତା ପାଠୋସ୍ତବ ତଥା ସାରସ୍ତ ଆଲୋଚନା ଚକ୍ରରେ ଭାଗ ନେଇଥାନ୍ତି ।

ମହାବିଶୁବ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତି : କିଛି କଥା
 ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରବନ୍ଧା ଶ୍ରୀସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ଜୀଙ୍କ ମନ୍ତରେ- ସମସ୍ୟା, ଦରିଦ୍ରତା ବା
 ଧନର ଅଭାବ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ୟାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମହାବିଶୁବ୍ର
 ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଯେତେ କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା ଏହି

ମହାବିଷ୍ଣୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି : କିଛି କଥା

ଆଥାମିକ ପ୍ରବନ୍ଧା ଶ୍ରୀସନ୍ଦ୍ୟାସୀ ଜୀଙ୍କ ମତରେ- ସମସ୍ୟା, ଦରିଦ୍ରୁତା ବା ଧନର ଅଭାବ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଜୀବନରେ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମହାବିଷୁକ୍ତ ବ୍ୟାପକ ଧନର ଅଭାବ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଜୀବନରେ ଥାଏ ।

ସମସ୍ତା ଦୂରେଇ ଯାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି। ଯେମିତିକି ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତିର ପୂର୍ବଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଘର ନିକଟରେ ଥିବା କୌଣସି ବେଳଗଛ ପାଖକୁ ଯାଇ ଧୂପ, ଦୀପ, ନୈବେଦ୍ୟ, ଅରୁଆ ଚାଉଳରେ ଯଥାବିଧୁ ପୂଜା କରି ଘରକୁ ଫେରିଆସିବେ। ତା'ପରଦିନ ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହଁର୍ଗୁ ଉଠି ଶୁଦ୍ଧପୂତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ବେଳଗଛ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗଛର ଏକ ଚେର ନେଇଆସିବେ। କିନ୍ତୁ ଆଶିଳାବେଳେ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁବେ ନାହିଁ। ଏହି ଚେରକୁ ତେଉଁଆସରେ ଭର୍ତ୍ତା କରି ଦେହରେ ଧାରଣ କଲେ ବନ୍ଧୁ ଦିନରୁ ଲାଗି ରହିଥିବା ସମସ୍ତା କ୍ରମେ ସୁଧୂରିପାଇ ବେଳି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି। ଏପରିକି ଘରେ ଧନର ଅଭାବ ଦେଖାଯାଉଥୁଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦୂରେଇ ଯାଏ ବୋଲିଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି। ସେହିପରି ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତିରୁ ଅଷ୍ଟ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ବ୍ରତ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ; ଯାହା ବର୍ଷଯାରା ଚାଲେ ଏବଂ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତାହାକୁ ଉଦୟାପନ କରାଯାଏ। ଏହି ଅଷ୍ଟ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ହେଉଛି ଭୋଗ୍ୟଭାଗ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ରୂପ ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ତେଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ଯୌଭାଗ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ମନୋରଥ ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ଅଶୋକ ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ଆୟୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଏବଂ ଧନ ସଂକ୍ରାନ୍ତି। ଉଦାହରଣ, ଯଦି କୌଣସି ଯୁବତୀ ରୂପବାନ ଯୁବକଙ୍କୁ ପଢ଼ି ଭାବେ ଗ୍ରୁହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି। ତା'ହେଲେ ସିଏ ଏହି ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ରୂପ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ବ୍ରତ ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବେ। ସେଦିନ ସ୍ଵାନାଦି କର୍ମ ସାରି ଯେ କୌଣସି ଧାରୁରେ ପୂର୍ଯ୍ୟକର ଏକ ପ୍ରତିମା ଗଢ଼ି ଯୁବତୀ ଜଣକ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ରାହ୍ମଶକ୍ତି ତାହା ଦାନ କରନ୍ତି ତା'ହେଲେ ତାଙ୍କ ଜଳ୍ଲା ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସିଏ ବର୍ଷଯାରା ପ୍ରତି ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବେଳି କୁହାଯାଏ। ସେହିପରି ଯିଏ ଆୟୁଷ ଦୃଢ଼ ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିବେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ। ମହାବିଷ୍ଣୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତିକୁ ନେଇ ଏଭଳି ବିଭିନ୍ନ

ମହାବିଷ୍ଣୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତିକୁ ନେଇ ନିଆରା ପରମରା

ଏହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର କେତେକ ଶ୍ଵାନରେ କିଛିଟା ନିଆରା ପରମରା ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ, ଯେମିତିକି-

ଘରୋରେ ସାତଦିନ ବ୍ୟାପା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ: କେନ୍ଦ୍ରେ ଘରଗାଁ ମା' ତାରିଣୀଙ୍କ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚଳନ୍ତି ପର୍ବତ ପ୍ରେୟକ ବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ ୧୯ ତାରିଖରେ ଶେଷ ହୋଇଥାଏ। ମା'ଙ୍କର ଦୁଇଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଅନ୍ୟତମ। ଅନ୍ୟ ପର୍ବତ ହେଉଛି ଆଶାତା ପର୍ବତ। ଏହି ଚଳନ୍ତି ପର୍ବତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ୟାପା ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ। ଏହୁ ସାତଦିନ ଧରି ମା'ଙ୍କ ପାଠୀ ଉପବିଷ୍ଟ ବ୍ୟବମୁଖ୍ୟର ହୋଇଛଠଠେ। ସୁତାନ୍ତାନ୍ତାଯାୟୀ, ଏହି ସମୟରେ ମା'ଙ୍କ ପାଠୀ ଉପବିଷ୍ଟ ବ୍ୟବମୁଖ୍ୟର ହୋଇଛଠଠେ। ସୁତାନ୍ତାନ୍ତାଯାୟୀ, ଏହି ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ଏଠାରେ ଅଧିକ ଭିତ୍ତି କରିଥାଏ। ମା'ଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ସାନ୍ତି ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ତଥା ରାଜ୍ୟ ବାହୁରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚକ ଆଗମନ ହୋଇଥାଏ। ଏ ନେଇ ମା' ତାରିଣୀ କ୍ରମ ବୋର୍ଡର ଭାବରେ ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତି ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପଳକନାୟକ କୁହୁଟି 'ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଚଳନ୍ତିରେ କେବଳ ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ପାଳିତ ହୋଇ ଆୟୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ୧୯୮୪ରୁ ଏହା ୩

ଦିନ ଧରି ପାଳନ କରାଯାଉଥାନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ ଅନେକ ଭାଙ୍ଗ ମାନସିକ ରଖୁ ମା'ଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥାନ୍ତି। ଆଉ କେତେକଣ ମାନସିକ ପୂରଣ ହୋଇଥିବାରୁ ମା'ଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ କରୁଣା ଲାଭ କରିବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି। ଏହି ଚଳନ୍ତି ପର୍ବତରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମା'ଙ୍କର ସୁନାବେଶ ହେବା ସହ ସାକଳ ୩ ସମ୍ୟା ସମୟରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ମଙ୍ଗଳାଳଟି ଭାଗବତ ପାଠ, ଚଣ୍ଡ୍ୟାପାଠ ୩ ସତ୍ୟନାରାଯଣଙ୍କ ଆସ୍ତାନ ପୂଜା ବିଧ୍ୟୁତାବକ କରାଯାଇଥାଏ। ଏଥୁବୁନ୍ଦିତ ପର୍ବତ ସମ୍ୟାରେ ପ୍ରସବନ, ଭଜନ, ବାଦାପାଲା, ମାଜଣା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିତ ହୋଇଥାଏ। ସେହିପରି ମା'ଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଘୋଡ଼ାନାଟ ବିଭିନ୍ନ ପରିବେଶର କରାଯାଇଥାଏ। ଏପରିକି ମା' ତାରିଣୀ କ୍ରମ ବୋର୍ଡର ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲୋକ ମୁତ୍ୟ ଦଳଗୁଡ଼ିକୁ ଭାବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥାଏ। ଏହାପରି ବାବାଙ୍କ ପାଖର ମଙ୍ଗଳ ଆଳଟି କରାଯାଇଥାଏ। ଏହାପରି ବାବାଙ୍କ ପାଖର ସମ୍ମନ କରାଯାଇଥାଏ। ଏହାପରି ବେଳାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାରପଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳ ଶହ ଗୋପାଳ ଶୁଦ୍ଧପୂତ ମନରେ ବେଳରଣୀ ନଦୀରୁ ଆଶିଥିବା ପାଣି ଭାର ନେଇ ମନ୍ଦିର ଗର୍ଭଗୁରୁ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଆଶିଥିବା ପୁରୀଏଟ ଜଳକୁ ସେବାଯତମାନେ ବାବାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଭାଲିଦିଅନ୍ତି। ଏଥୁବୁନ୍ଦିତ ବାବାଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ ରହିଥିବା ପାଣିଖରେ ସୁବାସିତ ଜଳ ସେବାଯତମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ଦିଅନ୍ତି। ଦିନ ତମାମ ସେହି ପାଣି ଝରେ ଭାବ ରହିଥାଏ। ବେଳରେ ଦେଖାଇଥାଏ ବାବାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପଦ୍ମମଣ୍ଡଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥାଏ। ବେଳରେ ଦେଖାଇଥାଏ ବାବାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପଦ୍ମମଣ୍ଡଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥାଏ। ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତି ଆସିଲେ ଭାବକ ଜିଲ୍ଲା ଘଣ୍ଟେଶ୍ୱର ଅଞ୍ଚଳର ନରେନ୍ଦ୍ରପୂରରେ ଥିବା ମା' ପାଠଣ ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପାଠ ହୋଇଛଠଠେ ଚଳନ୍ତାଳ। ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କର ଅଭୟବ ଭିତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ପଶା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଏଠାକାର ବିଶେଷ ଆକରଣ ହେଉଛି ମାନସିକଧାରା ପାଶୁଆମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପରିଣାରେ ବୁଡ଼ି ପକାଇବାର ଦୃଶ୍ୟ। ଏଠାକାର ଏକ ନିଆରା ପରମରା ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ପଶା ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପାଠରେ ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତି ନିଆରା ପରମରା: ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତି ଆସିଲେ ଭାବକ ଜିଲ୍ଲା ଘଣ୍ଟେଶ୍ୱର ଅଞ୍ଚଳର ନରେନ୍ଦ୍ରପୂରରେ ଥିବା ମା' ପାଠଣ ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପାଠ ହୋଇଛଠଠେ ଚଳନ୍ତାଳ। ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କର ଅଭୟବ ଭିତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ପଶା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଏଠାକାର ବିଶେଷ ଆକରଣ ହେଉଛି ମାନସିକଧାରା ପାଶୁଆମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପରିଣାରେ ବୁଡ଼ି ପକାଇବାର ଦୃଶ୍ୟ। ଏଠାକାର ଏକ ନିଆରା ପରମରା ଅନୁମାର, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦାର୍ଘର୍ବ ଧରି ସନ୍ତାନ ହୋଇ ନ ଥାଏ କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ଜାତ ହୋଇ ନ ଥାଏ ସେମାନେ ମା'ଙ୍କ ପାଠରେ ଥିବା ପୁଷ୍ପରିଣାରେ ଆସିଥାନ୍ତି। ସେଠାରେ ଏହି ଶର୍ପ ପରେ ସେହି ମହିଳା ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତି ନିଆରା ପରମରା: ଦିନ ନିଜ ସତାନକୁ ନେଇ ମା'ଙ୍କ ପାଠରେ ପୁନାର୍ବାର ଆସିଥାନ୍ତି। ଆଉ ସେହି ସତାନ ପାଶୁଆ ହୋଇ ନିଜ ବାପାମା'ଙ୍କ ସହ ଉଚ୍ଚ ପୁଷ୍ପରିଣାରେ ବୁଡ଼ି ପକାଇଥାନ୍ତି। ଏଥୁବୁନ୍ଦିତ ମା' ପାଠଣ ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପୂଜାକରି ପୁନଃ ୧୭ ବର୍ଷ ପ୍ରତି ପଶାସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଆସି ଏହି ପୁଷ୍ପରିଣାରେ ବୁଡ଼ି ପକାଇଥାନ୍ତି। ଏହି ପରମରା ଆଜକୁ ବନ୍ଧୁ ବର୍ଷ ଧରି ଲୋକବିଶ୍ୱାସରେ ଏଠାରେ ପାଳିତ ହୋଇଆସିଥାନ୍ତି।

-ଅନ୍ତିମ ମିଶ୍ର

ଥେଣେ ସହାୟତା-ନରେଣ ତ୍ରୟ ପରମାଣୁମାର୍କ, ଦୀପି ରଞ୍ଜନ ନାୟକ

ନିଜ ଦେହରେ କଣ୍ଠା ଫୋଡ଼ି, କଣ୍ଠ ପିଢ଼ାରେ ବସି ଏବଂ ନିଆଁରେ ଚାଲି ନିଜକୁ ବନ୍ଧୁ କଷ୍ଟ ଦେଇ ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ଭାଇପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣା ଅର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତି। ଏହି ନିଆରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବନ୍ଧୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆସି ଏଠାରେ ରାତି ଉଜାଗର ରହି ଉପଭୋଗ କରିଥାନ୍ତି।

ମେକ ଡିଜାଇନ୍ ଓ ମେକଲେସ

ଶାର୍ତ୍ତ, ଦ୍ରେସ ହେଉ ଅବା ଲୋହେଙ୍ଗା ଏସବୁ ସହ କେଉଁ ମେକଲେସ ପିଣ୍ଡିଲେ ପରଫେକ୍ଟ ଲୁକ୍ ମିଳିବ ଅନେକ ସମୟରେ ଜାଣି ହୁଏଲାରୀ ତେବେ ଯଦି ବ୍ୟାଉଜ ଓ ଦ୍ରେସର ମେକ ଡିଜାଇନ୍ ଅନୁସାରେ ମେକଲେସ ବାହିବେ, ଏହି କାମ ହୋଇଯିବ ସହଜ....

କଲାର ନେକ: କଲାର ନେକ ବ୍ୟାଉଜ ବହୁତ ଷ୍ଟାଇଲିଶ ଲାଗେ । ଏମିତିକି ଏହି ନେକର ଦ୍ରେସ ବି ବହୁତ କୁଣ୍ଡଳ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ । କଲାର ନେକ ବ୍ୟାଉଜ ବ୍ୟାକେଡ କିମ୍ବା ଟେକ୍ଟ୍ ଚର୍ଟ ଫ୍ୟାଟ୍ରିକ୍‌ର ହୋଇଥିଲେ ହେଉଥିଲେ କୁଣ୍ଡଳାରୀ ଭଲ ଲାଗି ନ ଥାଏ । କାରଣ ଏହି ଫ୍ୟାଟ୍ରିକ୍‌ର ବହୁତ ହେଉଥିଲେ ଥିର୍କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗରୁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେ କଲାର ବ୍ୟାଉଜ ପିଣ୍ଡିଲେ ଲେଯାର୍ ନେକଲେସ ଅବା ତେବେ ପିଣ୍ଡିଲେ ବିନାରୀ ଯିଶିଲ କଲାର ନେକ ଦ୍ରେସରେ ହେଉଥିଲେ ଥିର୍କାର୍ଯ୍ୟ ବାଲା ନେକଲେସ ପିଣ୍ଡିଲେ ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଥିର୍କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା କଲାର ନେକ ଦ୍ରେସରେ ପାରିବେ । ଏହା କାନରେ ହେଉଥିଲେ ନାହିଁ ।

ହାଇ ରାଉଣ୍ଡ ନେକ: କଲାର ବୋନ୍‌କୁ କରଇ କରୁଥିବା ହାଇ ରାଉଣ୍ଡ ନେକ ବ୍ୟାଉଜ ପିଣ୍ଡିଲେ ହେଉଥିଲେ ପିଣ୍ଡିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଖାସ କରି ବ୍ୟାକେଡ଼ର ହାଇ ରାଉଣ୍ଡ ନେକ ବ୍ୟାଉଜ ପିଣ୍ଡିଲେ ଜମାରୁ ହେଉଥିଲେ ପିଣ୍ଡିଲେ ପିଣ୍ଡିଲେ ନାହିଁ । ଏମିତିରେ କାନରେ ହେଉଥିଲେ ବା ଲୟାରରିଂ ପିଣ୍ଡିଲେ ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଖାସ ଅବସର ହୋଇଥିଲେ ବ୍ୟାକେଡ ବ୍ୟାଉଜ ସହ ନେକଲାଇନ୍ ଆକାରର ନେକଲେସ ପିଣ୍ଡିଲେ ପାରିବେ । ଯେତେ ଖାଇ ରାଉଣ୍ଡ ନେକ ବ୍ୟାଉଜ ଅବା ଦ୍ରେସରେ ଲମ୍ବ ତେବେ ବା ନେକଲେସ ପିଣ୍ଡିଲେ ପାରିବେ ।

ଡିପ୍ ଭି ନେକ: ଏଭଳି ନେକ ଡିଜାଇନ୍ ସହ ଶର୍ଟ, ଫୁଲର ନେକଲେସ ଅବା ଷ୍ଟେଟମେଣ୍ଟ କୁଣ୍ଡଳାରୀ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ । ଏହି କୁଣ୍ଡଳାରୀ ନେକଲାଇନ୍‌କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ସୁଦର କରିଥାଏ । ଏହାବାଦ ଲଙ୍ଘ ଏଙ୍କୁରାର ପେଣ୍ଡିଲେ ବି ପିଣ୍ଡିଲେ ପାରିବେ ।

ସିରହାର୍ଟ ନେକ: ସିରହାର୍ଟ ନେକଲାଇନ୍ ବହୁତ ସୁଦର ଲାଗେ । ଏହି ନେକଲାଇନ୍ ଥିବା ବ୍ୟାଉଜ, ଦ୍ରେସ ହେଉ କି ଗାଉର ପିଣ୍ଡିଲେ କୁଣ୍ଡଳାରୀ ପ୍ରତି ଖାସ ଧାନ ଦେବା ଉଚିତ । ଏଭଳି ନେକଲାଇନ୍ ପାଇଁ ମୋଡ଼ କିମ୍ବା ଯିଶିଲ ପେଣ୍ଡିଲେ ଓ ନେକପିସ କ୍ୟାରି କରିପାରିବେ । ତେବେ ଧାନ ଦେବା ଜରୁଗା ଯେ, ନେକ ଲାଇନ୍ର ଉପରକୁ ନେକଲେସ ରହୁଥିବ । ସୁରହାର୍ଟ ନେକଲାଇନ୍‌କୁ କରଇ କିମ୍ବା ନ ଥିବ ।

ବୋର୍ ନେକ, ଡିପ୍ ରାଉଣ୍ଡ ଅବା ଷ୍ଟେଟମ୍‌ର ନେକ: ଡିପ୍ ନେକ ଲାଇନ୍ ଓ ବୋର୍ ନେକ ପାଇଁ ବୋର୍ ଏକ

ଭଲ ଅସ୍ଵାନ । ଏହା କଲାର ବୋନ୍‌କୁ ଏମାସାଇଜ୍ କରେ । ଫଳରେ ଆପଣ ଚଲ ଓ ଏଙ୍କୁରାର ଲୁକ୍ ପାଇବେ । ଗୋକର ସହ ଶ୍ଵତ ଅବା ଛୋଟ ହ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ ଲୟାରରିଂ ପିଣ୍ଡିଲେ ଭଲ ଲାଗିବ । ବୋର୍ ନେକ ସହ ଖୁମକା, ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗର୍ଜିଯ୍ସ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ । ଦେକରେ ଏକ ସର୍ବ ଗୋକର ବି ଲୁକ୍କୁ ବହୁତ ସୁଦର କରିଦିବ । ଏହାଛାଟା ଲମ୍ବ ସିପିଲ ନେକପିସ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମ କରିପାରିବେ ।

ହଳକ ନେକ: ଏହି ନେକ ଡିଜାଇନ୍ର ବ୍ୟାଉଜ, ଚପ ଓ ଦ୍ରେସ ବହୁତ ଷ୍ଟାଇଲିଶ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ । ଏହା ସହ ହେଉ ଡିଜାଇନ୍ ହୋଇ ନ ଥିବା ଛେତିଆ ନେକଲେସ, ଅବା କିନ୍ତୁ ମତର୍ଷ ନେକପିସ କ୍ୟାରି କରିପାରିବେ ।

ଷ୍ଟାପଲେସ: ଷ୍ଟାପଲେସ ମତର୍ଷ ଦ୍ରେସ ସହ ବେକରେ ମତର୍ଷ ଡିଜାଇନ୍ର ଗୋକର ବହୁତ ଭଲ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଅବା ନେକଲାଇନ୍ ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବ ରହୁଥିବା ହେଉଥିଲେ ଡିଜାଇନ୍ର ନେକଲେସ ବି ପିଣ୍ଡିଲେ ପାରିବେ । ଏହା ବେଶ ଏଲିଗାଷ୍ଟ ଲୁକ୍ ଦିବ । **ଅପ୍ ସୋଲୁର:** ଅପ୍ ସୋଲୁର ଦ୍ରେସ ସହ ଏସିମେଟ୍ରିକ ନେକଲେସ ଭଲ ଲାଗେ । ତା'ଛତା ଲମ୍ବ ତେବେ ବତ ପେଣ୍ଡିଲେ ବି ଶ୍ଵାର୍ଟ ଲୁକ୍ ଦିବ । ପାଇଁ ପାଇଁ ଅପ୍ ସୋଲୁର ବ୍ୟାଉଜ ସହ ଶ୍ଵେତ ବାଲା ହେଉ ନେକଲେସ ପିଣ୍ଡିଲେ ପାରିବେ ।

କାଓଲେ ନେକ: ଏହି ନେକର ଦ୍ରେସରେ ନେକଲେସ ନ ପିଣ୍ଡିଲେ ଲୁକ୍ ଶ୍ଵାର୍ଟ ଲାଗେ । ତେବେ ଚାହୁଁଲେ ସର୍ବ ତେବେରେ ପେଣ୍ଡିଲେ ଗ୍ରାମ କରିପାରିବେ । ଏହା ସିପିଲ ଓ ଏଲିଗାଷ୍ଟ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ ।

ପେସା ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷକତା କିନ୍ତୁ ନିଶା ବିଜିନ ପୁସ୍ତକ
ସଂଗ୍ରହ । ଅନେକ ବିରଳ ପୁସ୍ତକ ଓ ପତ୍ରପ୍ରକାଶ୍ନ
ସାଇଟି ଗ୍ରହିତେଲିଙ୍କିଣ୍ଠି ଏକ ପାଠାରାର । ଯେଉଁଠି
ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ବୟଙ୍ଗକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟେ
ବହି ପଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରୁଛି । ଏହାରେ
ଓଡ଼ିଆର ବିଜିନ ଭାଷାର ସୁରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର
କରି ଚିତ୍ରିତ ଜୟସିଂହରେମତ୍ତା ।

ପାଠୀଗାର ଓ ଭାଷା ସ୍ଵରକ୍ଷା ଯାହାକିଂ ନିଶ୍ଚା

ଦେଖଣେ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ତି, ପୁସ୍ତକାର, କବି, ଗାଁକ, ନାଟ୍ୟକାର ଓ ସମାଜସେବୀ ।
ପେସା ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷକତା କିନ୍ତୁ ନିଶା ବିଭିନ୍ନ ପୁସ୍ତକ ସଂଗ୍ରହ । ଅନେକ
ଦିବଳୀ ପୁସ୍ତକ ଓ ପତ୍ରପ୍ରକାଶ୍ନ ସାଥରେ ଗଢ଼ିତେଳିଛନ୍ତି ଏକ ପାଠଗାର ।
ଯେଉଁଠି ସ୍କୁଲ କଲେଜ ପିଲାଙ୍କରୀରୁ ଆରମ୍ଭକରି ବୟବସ୍ଥକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ
ବହି ପଡ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରୁଛନ୍ତି । ପୁସ୍ତକ ପଠନ ପ୍ରତି ସମସ୍ତେ
କିପରି ଆଗ୍ରହୀ ହେବେ ସେଥିଥାଇଁ ସେ ପ୍ରଯାସ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ଡିଶାର
ବିଭିନ୍ନ ଅଧ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଭାଗୀର ସୁରକ୍ଷା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଜନସାଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି
କରାଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ।
ତାଙ୍କର ବହୁମୁଖୀ ପ୍ରତିଭା ଯୋଗୁ ବିଭିନ୍ନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଳିଛି ଅନେକ ପୁରସ୍କାର
ଓ ସମ୍ବାଦ । ସେ ହେଲେ ବିପିନ ବିହାରୀ ମହାନ୍ତି । ଜାନ୍ମ ୨୩୧୦୧୯୪୫ରେ ।

ପିତା ବିଶ୍ଵାନାଥ ମହାନ୍ତି । ଘର ଖୋଜା ଜିଲ୍ଲା ସିକୋ ଅଞ୍ଚଳର ନାରଗବାରେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଝର୍ହାସୁଛନ୍ତି ଜଣଣ ବିକାଶନଗରରେ । ସେ କୁହାନ୍ତି, ମୋ ମା' ସେବତା ମହାନ୍ତି ମୋତେ ଜନ୍ମଦେଇ ସଂସାରାଛନ୍ତି ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । ତା' ପରେ ପାଲିତା ମା' ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲତା ମହାନ୍ତି ମୋତେ ଲାଲନୟପାଳନ କରିଥିଲେ । ପିଲାଦିନେ ପ୍ରଥମେ ଗାଁ ଗାତ୍ରାଳୀରେ ପାଠ ପଡ଼ିଲି । ତା' ପରେ ଆମ ଗାଁଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୦କିମି ଦୂର ସିକୋ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲରେ ଯାଏ ଯାଏ ପଡ଼ିଲି । ଏଠାରୁ ପୁରୀ ବାଲିବାହି ହାତସ୍ଵୁଲକୁ ପ୍ରାପନ କରିଛିମାସ ଏକାଦଶ ଯାଏ ପଡ଼ିବାପରେ ସେଠାରୁ ଫେରି ଆମଗାଁ ନିକଟ ଓଳସ୍ଥି ଦାଶରଥ୍ ପଞ୍ଜନୟକ ହାତସ୍ଵୁଲରେ ଏକାଦଶ ପଢା ସାରିଲି । ଏହାପରେ ପ୍ରାଣନାଥ କଳେଜ ଖୋର୍ଦ୍ଧାରେ ପ୍ରି-ପ୍ରେଶନାଲ ପାଠପଡ଼ା ସାରିଲି । ସମୟକୁମେ ଓଡ଼ିଆ, ଲତିହାସ ଓ ଜଙ୍ଗଳରେ ଏମଧ୍ୟ ସାରିବା ସହିତ ବିଷତ, ଏମ୍ବାତ ସାରିଛି । ୧୯୭୭ରେ ସରକାରୀ ବାଲିକା ବିଦ୍ୟାଳୟ ବୋଲଗଡ଼ରେ ଜଣେ ଅପିସ ସହାୟକ ଭାବେ ନିପୁଣ ପାଇଲି । ପରେ ସରକାରୀ ବାଲିକା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଜଗଣୀରେ ଶିକ୍ଷା ଚାଲିମ ନେବାରୁ ଜଗଣୀ ଉତ୍କଳବିଦ୍ୟାଳୟ, ମେଘାଶାଳ, ଶୁରୁଙ୍ଗା, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଓ ପିପିଲି ବାଲିକା ହାତସ୍ଵୁଲରେ ଚାକିରି ଜାବନ କରିଛି । ୧୦୦୪ମୟିହାରୁ ପିପିଲି ସରକାରୀ ଚାନ୍ଦ୍ରମ୍ବୁଦ୍ଧ ଶୁରୁ ଅବସର ନେଇଥାରିଛି । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ପୁରୀରେ ରହି ପାଠପୁଥୁଲି ସେହି ସମୟରେ ମୋ ପାଖରେ ବହିଖଣ୍ଡିଏ କିଣି ପଡ଼ିବାକୁ ଅର୍ଥ ନ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଜଣେ ବଦାନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ମୋତେ ବହିଖଣ୍ଡିଏ ଦାନ କରିଥିଲେ । ଆଉ ଅନ୍ୟ ପାଠପଡ଼ା ବହି ପାଇଁ ସୋଠାର ପାଠାଗର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲି । ଏଥୟୋଗ ପାଠାଗର ଭ୍ରମିକା କ'ଣ ବହିଖଣ୍ଡାରିଥିଲି ।

୧୯୧୨ରେ ଆମଗାର କେଡ଼େଜଣ ସାଙ୍ଗ ଏକାଟିହୋଇ ଜନପ୍ରିୟ ପାଠାଗାର, ନାରଗଦା ନାମରେ ଏକ ପାଠାଗାର ଗଢିଥିଲୁ। ଏଥପାଇଁ କେଡ଼େକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ବହି ମାତି ଆଶି ପ୍ରାୟ ଷଶ ପୁସ୍ତକ ମହାକୁଦ କରିଥିଲୁ। ଏହି ପାଠାଗାର ଅନେକଦିନ ଭଲରେ ଚାଲିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁବେଳେ ସାଙ୍ଗମାନେ ଉଚ୍ଛବର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଆସି ବିଭିନ୍ନ ଘୋନରେ ଚାରିକି କଲୁ, ତା' ପରେ ପାଠାଗାରର ତତ୍ତ୍ଵଧାର ଅଭାବରୁ ଏହା କିଞ୍ଚିଦିନ ଧରି ବନ୍ଦ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ୧୯୧୯ରେ ପ୍ରାୟ ୮ହଜାରଖଣ୍ଡ ପୁସ୍ତକକୁ ସାଇଟିରଖୁ ପୂଣି ଏହି ପାଠାଗାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ୍ମୀ ଜାରି ରଖିଥିଲି । ଡକ୍ଟିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବୁଲାବୁଲାପାଇଁ ଯିବା ସମୟରେ ଅନେକ ବଦାନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁଠାରୁ ନାମାପ୍ରକାର ପୁସ୍ତକ ସଂଗ୍ରହ ଲାଗିଥିଲି । ଯେତେ ଏହିପାଠାଗାରକୁଆମରାମିଲାଗାନେ ମସମଳମେମେ

ନାମକୁ ଯୋଡ଼ି
୨୦୦୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୭

ପାଠୀଗାରର ନାମ ବିଧିନ ବିହାରୀ
ପାଠୀଗାର ରଖିଲେ । ଏହି ପାଠୀଗାର ଜଣଶୀ
କୁକଠାରୁ ମାତ୍ର ଶହେମିଟର ଦୂର ନାଇକରର ପଣ୍ଡମପଚକୁ ଲମ୍ବିଥୁବା
ଉଠିମଧୁର ରାସ୍ତାକଢ଼ରେ ଅବସ୍ଥିତ । ପାଠୀଗାରଟି ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ପଞ୍ଚୀକୃତ ହୋଇଥାରିଛି । ଓଡ଼ିଶା ପାଠୀଗାର ମହାସଂଘରେ ଯୋଡ଼ିଥେବାର ପ୍ରୟାସ
ଜାରି ରହିଛି ।

ପାଠୀଗାରରେ ବିଶେଷକରି ଛାତ୍ର, ଶିକ୍ଷକ, ଅଧ୍ୟାପକ, ଗବେଷକ ଓ ସହିତ୍ୟକାମାନଙ୍କୁ ସୃଜନଶାଳତାର ସେବା ଯୋଗାଇ ଆସୁଛି। ପ୍ରାୟ ୪୦ ହଜାର ମୂଲ୍ୟ ଓ ୫୦ ହଜାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିପଡ଼ିକା ସାଇତାହୋଇ ରହିଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସକାଳ ଢଗାରୁ ୧୧ଟା ପୁଣି ଦିନ ୧୮ଟାରୁ ଖାଟା ଯାଏ ଖୋଲାରହେ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଭାଷାର ମୁଦ୍ରାକ ରହିଛି । ସର୍ବୋପରି ନିମ୍ନଲ୍ଲିଖିତ ପ୍ରଶାସନିକଟ୍ୟରାଭୟ ଉଚ୍ଚପଦବୀ ପରାକ୍ରାନ୍ତେ ଥିଲେ କି ପରାକ୍ରାନ୍ତେ ଅନେକପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବାର ସୁହିଧା ରହିଛି । ଛାତ୍ରାଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ବୌଦ୍ଧିକ ଓ ଶୈଖିକ ବିକାଶରେ ଏହା ସହାୟକ ହୋଇପାରୁଛି । ପାଠୀଗାର ତରଫରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ କବିତା ପାଠୀସବ, ଡିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଧ୍ୟାବସାଙ୍ଗ ଭାଷା ବିକାଶ ପାଇଁ କର୍ମଶାଳାର ଆଯୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ । ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ପାଲନ କରାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଠୀଗାରର ବାର୍ଷିକ ମୁଖ୍ୟପତ୍ର ଉତ୍ସବ

প্রকাশিত হোল্যাথা। এমিতি অনুস্মান গৱন
যোগু আনন্দ অনুভব করে। অন্যথাক্ষে
একাধুক যাহিত্যিক অনুস্মান এহিত জড়িত
রহিছ। লেখ্যথবা পৃষ্ঠক মধ্যেরে প্রায়
৪০শঙ্খ প্রকাশিত হোল্যারিলাণি। ১৯৮৩রে
প্রথম কবিতা সংকলন থুলা নিঃসর্ব অন্ধার, গাঁ
গোছিরা, প্রতিশাত, রত্নশাত, সজনাগভীর
ছাই, মুঁ গোচে নশ, এবে বি ক্ষমা বঙ্গেছি,
কাহাণী শুশি কাহাণী, ওଡিশা পরম্পরা এবং
ধার্মিক দৃষ্টিরে শ্রান্ত, বাপা তমে তের
মনেপত্রুষ্ট, ভূমরি পাইঁ গাইবি গীত, ওଡিশার
জাতীয় পর্বত রক, মলাচহন্দে যৌবন, সত্যর
ফেলক, নাহুচি মুন্ডুর কাহুচি বীণা। এইহিপরি
পুরুষার ভাবে ত. হরেকৃষ্ণ মহত্তর স্বারকা
প্রতিভা সন্ধান, বাণীপাঠ সন্ধান, বিশ্বাস্ত
সন্ধান, পশুর্ণ উক্তল ন্যায়িমণ্ডল খরেস্বুঝাঁ
ঝাঢ়শঙ্খ, মাধবানন্দ সন্ধান নূরাদিলাই,
অষ্টম মহান্তি সন্ধান, শ্বেতসঙ্কেত সন্ধান,
সুলেখা সন্ধান, আম সুনাতান জাতীয়
শিশুসাহিত্য সন্ধান, পাত্যচেতনা সন্ধান,
বামগ্রীক কৃতি পাইঁ জীবনরঞ্জ সন্ধান,
গোবাবরাশ যাহিত্য পাত্যসদ সন্ধান, শ্রাগার্থ
মুখস্থান, একাদশ রাজধানী পৃষ্ঠক মেলা
সন্ধান, কন্সলটেশন আমেরিকান বায়োগ্রাফি

ଜନଶ୍ରୀଯୁଗ ଯୁଵସଥ ଅଦି ବିଜନ ସଂଘାରୁ ଶାତ୍ରୁକ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମାଜାନ ମଳିଲାଗଇଛି । ଏବେ ପରିବାର ସହିତ ରହୁଥିବା ବେଳେ ପାଠାରା ବିକାଶ ଚିନ୍ତା ଓ ଲୋକୋଲେଖାରେ ସମୟ ବିତ୍ରୁଷି । ମୋର ନିବେଦନ ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେତେ ଭାଷାଭାଷାର ଅଧିବାସୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତୁ ।

—ବନବିହାରୀ ବେହେରା

-ବନ୍ଦିହାରୀ କ୍ଷେତ୍ର

ଅନନ୍ୟା

କୃଷ୍ଣାଙ୍କ ନୂଆ ଥତାର

ବଲିଉଡ଼ ଅଭିନେତା ତଥା ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତା ଗୋବିନ୍ଦାଙ୍କ ଜଣଜା କୃଷ୍ଣା ଅଭିଷେକ ଏବେ ଡଢ଼ିଆ ସିନେମାରେ ନିଜ ନ୍ୟାଯିତ୍ୱର ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କୁ ବ୍ରେକ ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରେସରକ ବି. ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରୀୟା ମୁହଁର୍ଦ୍ଦ ଆଉ ସିନେମାଟି ହେଲା ‘ମାମା ଖେତ୍ରସ ପାପ’। ଏଥରେ କୃଷ୍ଣା ଏକ ଜୀବ ଭୂମକାରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସାମନାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ତା’ସହ ସେ ଏହି ଫିଲ୍ମର ଟାଇଲେ ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ମାରୁଥୁବାର ଦେଖନାକୁ ମିଳିବ। ସାଧାରଣତଃ ପିଲାମାନଙ୍କର ବାହାଘର ମା–ବାପା କରିଥାଏନ୍ତି। ହେଲେ ଏହି ଫିଲ୍ମର କାହାଣୀରେ

(ବାମରୁ) ବି. ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରୀୟା ମୁହଁର୍ଦ୍ଦ-କୃଷ୍ଣା ଅଭିଷେକ

ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମା–ବାପାଙ୍କ ବିବାହ କରାଇଛନ୍ତି। ‘ଓୟେ ଗାଗାର’ ପରେ ଶ୍ରୀହାର ସିନେ ବ୍ରିଏସନ ବ୍ୟାନରରେ ଏହା ହେବାନ୍ତି ଦ୍ଵିତୀୟ ସିନେମା, ଯାହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଦେଇଛନ୍ତି ଆସ୍ତି କାହୁନାମ୍ବା। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଜିନ ଭୂମିକାରେ ଅଭିଷେକ ରଥ, ରିତ୍ସା, ପ୍ରିୟାଙ୍କା, କୃଷ୍ଣା ଅଭିଷେକ, ଜ୍ୟୋତି ମିଶ୍ର ଦେବୁ ପ୍ରଜନାୟକ ଏବଂ ମୁହଁ ପ୍ରମାଣ କଳାକାର ଅଭିନ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି। ଏହାର କୁଟୁଂବ ଶୈଖ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପରିବହନ କରିଛନ୍ତି।

ନୀରବତା ଅନ୍ତରାଳେ..

ଚକ୍ର ତନ୍ୟ ଅନନ୍ୟା ପାଣ୍ଡେ ଏବେ ଅଧିକାଶ ସମୟ ନାରବ ରହୁଛନ୍ତି। ଅତିଆବଶ୍ୟକ ପରିଲେ କିନ୍ତୁ ସମୟ କଥା ହେଉଛନ୍ତି। ହେଲେ ଏତିକି ନାରବତା ପରିବର୍ତ୍ତନେ କିମାରଣ ଲୁହି ରହିଛି? ଶୁଣିବାକୁ ମୁହଁର୍ଦ୍ଦ ଯେ ପ୍ରେମିକ ଜଣାନ ଖରକ ସହ ତାଙ୍କ ରହିବ କିମ୍ବା ଦ ଏହି ହୋଇଯାଇଛି। ଦେଖୁ ଏ ନେଇ କାଳେ ସଫେଲ ଦେବାକୁ ପରିବ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅଧିକାଶ ସମୟ ନାରବ ରହୁଛନ୍ତି। ଦୁଇଜନ୍କ ଭାବରେ ଗତ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ଫୁଲ ଗୋମାର୍ଦ୍ଦ ଗାଲିଥିଲା। ହେଲେ ହଠାତ୍ କ’ଣ ହେଲା କେଇଣି କିନ୍ତୁ ଦିନ ପୁରେ ଦୁଇଜନ୍କର ପ୍ରେମର ପରମାନେଷ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପଦିପାଇଛି। ଏକଥାକୁ ନେଇ ଲେଖାନ ନାରବ ରହିବାକୁ ରହୁଛନ୍ତି। ହେଲେ ସେପରେ ଅନନ୍ୟା ଏ ନେଇ ସଫେଲ କହନ୍ତି, ‘ଆମ କିମ୍ବେଳ ପ୍ରେମ ଥିଲା ବୋଲି ଯାହା ଆଲୋଚନା ହେଉଛି ତାହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ଆମ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ନିର୍ବିତ ବନ୍ଦୁତା ରହିଛି। ଆମଙ୍କୁ ବସନ୍ମାତା କରିବା ପାଇଁ କେହି ଏକି ଅପରି ଅପ୍ରପଦର ଚଳାଇଛି। ହେଲେ ସେପରି କଥାକୁ ନେଇ ମୁଁ ଆଦୌ ମନହୁଖ କରୁନାହିଁ।’

କାପି- ନିକା

ଯାମି ପୋତେଙ୍କୁ ଏବେ ଶପି- ନିକା ଘାରିଛି। ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ଶୁଣ୍ଟିରୁ ସାମାନ୍ୟକ ବ୍ରେକ ମିଳିଛି, ତେଣୁ ଘରେ ବା ବିହିବାରେ କାହିଁକି, ଶପି- ନିକିବାକୁ ବାହାରି ଯାଉଛନ୍ତି ସେ କେବଳ ଏକଟିଆ ଯାଉନାହାନ୍ତି, ସାଙ୍ଗରେ ନିକର କେବେଳଣ ଅନ୍ତରଜା ସାଙ୍ଗମକ ନେଇବାରା ରହିଛନ୍ତି। ତେଣୁଠାରୁ ଦେଖାକୁ ନକଦା ଖାଦ୍ୟ ପରି ଶପି- ସହ ସାଙ୍ଗମକ ସହ ବୁନ୍ଦାରୁ ହେଉଛନ୍ତି। ଏ ନେଇ ଯାମି କହନ୍ତି, ‘ଏହେ ପ୍ରାୟ ସଞ୍ଚା ସମୟରେ ଶପି- ପାଇଁ ବାହାରି ଯାଉଛି। ସାଙ୍ଗମକ ସହ ଶପି- କରିବାର ମରା ନିଆରା। ଏହା ସହ ନିଜ ଫିରନେସ୍ ପ୍ରତିଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ଭୁଲୁନାହିଁ।’

ଅପେକ୍ଷା କୁମରୁ

ବିଶ୍ୱାସ ପୁରୁଷ ପିତାମା ପରେ ମାନୁଷା ତିରି ବିଲିଉଡ଼ରେ ଏଣ୍ଟି କରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଦେଖୁ ଫିଲ୍ମି ହେଲା ‘ପୁରୁଷା’। ତ୍ରିତୀ କଲିତବର୍ଷ କୁନ୍ଦରେ ମୁହଁର୍ଦ୍ଦିଲା କରିବାକୁ ଯାଉଛି। ତେଣୁ ଏବେଠାରୁ ଦିନ ଶର୍ମା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ଏହି ନିକାଟା। ନିକର ପ୍ରଥମ ସିନେମା ବିଶ୍ୱାସରେ ସେ କହନ୍ତି, ‘ଯଶରାକ ପିଲ୍ଲେ ସରି ନାମା ବ୍ୟାନରରେ ମୁଁ ମୋ ଆବିଂଦି କ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ କରିଛି। ଏଥୁରେ ମୋର ନାଯକ ସାଙ୍ଗମକ ଥାଇବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି। ଏହାର ପିଲ୍ଲେ ସରି ନାମା ବ୍ୟାନରରେ ଏହି କାହିଁକି ଏକଟିକିମ୍ବା ଦ୍ୱିତୀୟ ନିର୍ମିତ ହେଉଛନ୍ତି। ଯେବେ ପାଇଁ ବାହାରି ଯାଉଛି। ସାଙ୍ଗମକ ସହ ଶପି- କରିବାର ମରା ନିଆରା, ମାନୁଷା ତିରିକ ବ୍ୟତାତ ସଞ୍ଚା ଦର, ସୋନ୍ତୁ ସୁଦ, ଆଶ୍ୱରୋଷ ରାଗା ଏବଂ ସାକ୍ଷା ତନଥର ମଧ୍ୟ ଅଭିନ୍ୟା କରିଛନ୍ତି।

ମାନୁଷା

ସଜ ହେଉଛନ୍ତି ରାଧିକା

ରାଧିକା ଆସ୍ତେ ସଜ ହେଉଛନ୍ତି। ହେଲେ କ’ଣ ପାଇଁ ଜାଣନ୍ତି? ଶୁଣ୍ଟି ଲାଗି ସେ ଏବେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ନିକରରେ ମୁଁ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମୁକ୍ତର-ମାୟତ୍ରଙ୍କ ଭେଟେଲି। ଆମ ଭିତରେ ପ୍ରାୟ ତିନ ଘଣ୍ଟାରୁ ଉଚ୍ଚ ଶାସ୍ତ୍ର ସାଥେ ବ୍ୟାନରରେ ତାଙ୍କ ନିକରରୁ ପୁଣି ଥରେ ବିଶ୍ଵାସ ଭାବରେ ରୁଷ୍ଟେନ୍କାଇଛି। ତୋର ଯେତିକି ବିଶ୍ଵାସ ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ମୋ କ୍ୟାମିରିରେ ଚର୍ଚି ପାଇଁ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ହେଲା ନିଷ୍ଠା କାହାକୁ ନୁହେଁ। ଯାହା କରିବାକୁ ନୁହେଁ କାହାକୁ ନୁହେଁ। ପିଲ୍ଲାରିଟ କାହାକୁ ନୁହେଁ କାହାକୁ ନୁହେଁ। ପାଇଁ କରିବାକୁ ହେଲା ନିଷ୍ଠା କାହାକୁ ନୁହେଁ।

ପାନେ ପତ୍ରୁଛିତକଳା

ରଣବାର ଜନି ମଧ୍ୟରେ କପୁ ଖାନବାର ଦାଯିଦ ଭାବରେ ନିକର ଅଭିନ୍ୟା ଦସତା ଅନେକ ସିନେମାରେ ଦେଖାଇପାରିଛନ୍ତି। ହେଲେ ଅଭିନ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ସେ ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ କେତୋଟି ପିଲ୍ଲ ପାଇଁ କାମ କରିଥିଲେ। ପିଲ୍ଲାଦିନେ ରଣବାର ତବଳା ମଧ୍ୟ ବଜାରଥିଲେ। ଏ ସମେରେ ରଣବାର ଏହି ପାଇଁ ଦେଖାଇପାରି ଏହିପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ କାହାକୁ। ଉଭୟ ମାମା ଏବଂ ବାବା ମୋତେ ଏ ନେଇ ଉପାହିତ କରିଥିଲେ। ଏବେ ତ ବବଳା ବଜାଇବାକୁ ସମୟ ମିଳିଥିଲା। ତଥାପି ଯେବେବେଳେ ତିକେ ସମୟ ମିଳିଥିଲା ବ୍ୟାନରେ ଏହି କାହାର ବଜାଇବାକୁ ବସିଯ

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଦରଶା ଟଙ୍କାରେ ଠାକୁରଙ୍କି ପାଣୀ ତୋର କରିଥୁଳି

ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧୁକାରୀ
ଡଥା ସାହିତ୍ୟକ
ଡ. ଦୟାସିଦ୍ଧ ପରିଷା
ନିଜ ପୃଥମ ରୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହୁକ୍ତି...

ମଉମାବତୀର ତେରେଣ୍ଟା ହସ,
ତହିଁରେ ରହିଛି ପ୍ରମର ପାଶ

ପ୍ରଶ୍ନ- ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀର ହସରେ ଯୁଁ
ଯେମିତି ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଛି । ଆମେ
ଦୁଇଁ ‘ମେଉ ଫର ଲଇ ଅଦର’ ବୋଲି
ଆକୁମାନ ହେଉଛି । ହେଲେ ତାହାର ହେ
ହସରେ ଘେମ ରହିଛି ତ ?

-ବିଜ୍ଞାନ ରାଷ୍ଟ୍ର, କେନ୍ଦ୍ରାପଦ

ପ୍ରକାଶକ, କୋଡ଼ିଙ୍ଗ

ଆପଣ ପ୍ରଥମେ ଭଲ ଭାବରେ ଡର୍ଜିମା
କରନ୍ତୁ । ସେଥିରୁ ଯଦି ପ୍ରେମର ଲାଗାର
ପାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ବିକିମ୍ କଲେ ହୁଏତ
ମୁଯୋଗ ହାତଛଡା ହୋଇଯାଇପାରେ
କାରଣ 'ମଉନାବତୀ'ର ତେବେଳା
ହସ, ତେହିଁରେ ରହିଛି ପେମର

ପାଶ । ସମୟ ସୁଖିଧା ଦେଖୁ ଯାହାକୁ ମନର ମାନସୀ
ବୋଲି ଭାବିନେଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ନିଜ ମନ କଥା କହନ୍ତୁ ।
ଯଦି ଆପଣଙ୍କ କଥା ତାଙ୍କର ମନକୁ ଛୁକ୍ଳାଇଲା, ତେବେ
ଜାଣିନାଥାକୁ ଯେ, ଆପଣ ଖୋରୁଥିବା କିମ୍ବା ମିଳିଗଲା ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୁଁ ଏବେ କଲେଜରେ ପଢ଼ୁଛି । ମୋଠାରୁ
ବୟସରେ ବଡ଼ ଜଣେ ଝିଅକୁ ଏକତରପା ପ୍ରେମ
କରିବସିଛି । ଏପରି ପ୍ରେମରେ ମୁଁ ଆଗରୁ ଆଗେଇବା ଠିକ୍
ହେଉ ତ ?

-ଅଜୟ ସାହୁ, ସୁନାବେଳୀ

ଉତ୍ତର : ଏକତରପା ପ୍ରେମରେ କ୍ଷଣିକ ମଜା
ଆଏ । ହେଲେ ସେହି ମଜା ସବୁବେଳେ ଯେ ମିଳିବ
ତାହା ଭାବିବା ଭୁଲ । ତେଣୁ ଯୁହାଙ୍କୁ ଏକତରପା ପ୍ରେମ
କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଖୁବି ଅଛି
କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣି ନିଅଛୁ । ନ ହେଲେ ଏମିତି ଅନ୍ଧାରରେ
ବାଡ଼ି ବୁଲାଇଲେ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ଦୁଇଟି ମନ ଠିକ୍
ଭାବରେ ମିଶିଲେ ସେଥିରୁ ପ୍ରେମର ଅସଳ ମଜା ଅନ୍ତରୁତ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ।

ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ମନରୁ ଏହି ଏକତରଫା
ପେମର ଭୁତ୍ତକୁ ଉଡ଼ାରି ଦିଅନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ଜଣେ ଡିଆ ମୋତେ ଅନେକ ଥର ‘ଆଇଲ୍‌ଭିଟ୍‌ଷ୍ଟ୍’ କହିଥାରିଲାଣି । ହେଲେ ତାକୁ ମୁଁ ମୋ ମନର କଥା କହିବାକୁ ଉଠ ଲାଗୁଛି । ତାକୁ କେମିତି ମନର କଥା କହିବି ଜଣିବାରମାହୁଁ ।

-ସମୀର ବାସନ୍ତ କଣ୍ଠ

ଉତ୍ତର : ପ୍ରେମରେ ସିଏ ଉଚିଗଲା ସିଏ
ମାରିଗଲା । ପନ୍ଥରେ ମାହୁସ ଏକଳଙ୍କ କରନ୍ତି ।

G121

ଏପରି ସୁଯୋଗ ପାଇବା ପରେ ବି ତାରୁ ଯୁଟିଲାଇଙ୍କ ନ କରି ଆପଣ
ଡକ୍ଷାନ୍ତି ! ଏମିତିରେ ଆପଣ ପ୍ରେମ କେମିତି କରିବେ ତାହା ତ ସାନ୍ଦେହ
ଘେରଗେ । ସେପରାମ୍ବୁ ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗନାଲ୍ ମିଳୁଛି ମାନେ ଆଉ ଫେରି ନ କରି
ବହି ଫିରୁ କରିଦିଅଛୁ । ଯେତେ ବିଳମ୍ବ କରିବେ ତାମ୍ବାଟୁ ହାତରୁ ଖେଲି
ଯିବାର ସମ୍ବାଦନା ରହିଛି ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ପ୍ରେମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କେତେକ ଝିଆ ନଖରାମି କରନ୍ତି କାହିଁକି ?

-ଜୀବନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଉତ୍ତର : ବେଳେବେଳେ ସେହି ନଖରାମିରେ ହଁ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜା ଲୁଚି ରହିଥାଏ । କେତେକ ତାହାକୁ ସିରିୟସଲି ନିଆନ୍ତି ଆଉ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଅନେକ ନେଗେଟିଭ କଥା ଭାବନ୍ତି । ପ୍ରେମର ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରେମିକାର ନଖରାମିକୁ ଚିକେ ହାଲକା ଭାବରେ ନିଆନ୍ତା । ତାହାର ସେହି ନଖରାମି ପଛର କାରଣକୁ ନ ଖୋଜି ଯେଇବୁ ହଁ ଅସଲ ପ୍ରେମର ସ୍ଵତ୍ତ ଆପଣ ପାଇପାରିବେ । ତେଣୁ ନଖରାମିକୁ ନେଇ ମୋ ଗେନସନ, ଓନଲି ମହ୍ନି !

ପ୍ରଶ୍ନ-ସାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲ ତାକୁ ତ ବାହା ହୋଇପାରିଲି ନାହିଁ।
ତା' ବାଙ୍ଗକୁ ବାହା ହୋଇଛି । ହେଲେ ମୋ ପୂର୍ବ ପ୍ରେମିକା ସହ ଭେଟ
ହେବା ପରେ ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ତା' ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ଏବେ ମୁଁ କ'ଣ
କରିବି ଜାଣିପାରନାହିଁ ।

-୮୫

ଉତ୍ତର : କଥାରେ ଅଛି-ଆପଣା ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଛେଦି, କେ' ତା'ର ଅଛି ପ୍ରତିବାଦୀ' । ଆପଣ ବିବହିତ । ହେଲେ ପୁଣି ଥରେ ନିଜର ପୂର୍ବତନ ପ୍ରେମିକା ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲେଣି । ତେଣୁ ଏହାର ପରିଶାମ କ'ଣ ହେବ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । ଜୋସରେ ବିନା ସେହି ପ୍ରେମିକା ସହ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମର ମଜା ନେବେ, ହେଲେ ଏହା ଦିନେ ପରମାଣୁ ବୋମା ପରି ଆପଣଙ୍କ ଦୈବାହିକ ଜୀବନକୁ ଧ୍ୟାପ କରିଦେବ । ତେଣୁ ବେଳ ଥାଉ ଥାଉ ସେହି ରାତ୍ରାର ଓହରି ଆସନ୍ତି ।

ମୁଆରୂପରେ ମାଟିଗାଡ଼

ANSWER

ଜ୍ଞାଦ୍ୟର ମୁଣ୍ଡବତ୍ତା ବଜାୟ ରଖେ ମାଟିପାତ୍ର
ତାକୁର ବାସୁଦେବ ପ୍ରଧାନ କୁହକ୍ଷି, ମାଟି ପଞ୍ଚମହାତ୍ମୁତ୍ତରୁ
ଅନ୍ୟତମା । ମଣିଷଶରୀର ପଞ୍ଚମହାତ୍ମୁତ୍ତରେ ତିଆରି
ଶରୀରର ମାଟିର ପରିବେଶ ସହିତ ସାମଙ୍ଗ୍ୟ ରହିଛି ।
ଆୟୁର୍ବେଦିକ କିଞ୍ଚିତ୍ବା ପଢ଼ିଗେ ବିଭିନ୍ନ ଅରିଷ୍ଟ ମାଟିପାତ୍ରରେ
ତିଆରି ହୁଏ । ଯାହା ସେହି ଔଷଧର ମୁଣ୍ଡବତ୍ତା ବଜାୟ
ରଖୁଥାଏ । ମାଟିପାତ୍ରରେ ଜ୍ଞାଦ୍ୟର ମୁଣ୍ଡବତ୍ତା ରହିଥାଏ ।
ଏହା ଶରୀର ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଖାଇବା ଓ ପାଣି ରଖୁ ପିଇବା ଦେହପାଇଁ ହିତକର। ପିଇବା ପାଇଁ ବି ଭଲ
ଲାଗୁଛି। ପାଣି ଥଣ୍ଡା ରହିବା ସହ ପାଣିର ଏକ ଭଲ ବାସା ଆସୁଛି। ମାଟିର
ଫିଲ୍କୁର କଣି ନେଉଥିବା ପଚାମୁଣ୍ଡାଳ ଅଞ୍ଚଳର ସତ୍ୟରଙ୍ଗନ ବେହେରା
କୁହନ୍ତି, ପ୍ରଥମକରି ଏହି ମୋଳାରେ ମାଟିର ଫିଲ୍କୁର ଦେଖୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା।
ଏବେ ୪ଶହ ଚଙ୍ଗା ଦେଇ ଏହାକୁ କିଣିଛି। ବାଣପୂର ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରସାଦ ରଣସିଂ
କୁହନ୍ତି, ଆଜିକାଲି ଲୋକମାନେ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟରୁ ମୁଁ ପାଇଁ ପ୍ରାକୃତିକ
ଉପାୟରେ ତିଆରି ମାଟିପାତ୍ରରେ ଖାଇବାକୁ ଭଲପାଉଛନ୍ତି। ଘର ପାଇଁ
ମାଟିର ଥାଳି, ଜଗ, କଢ଼େଇ, ପ୍ରିଜ, ଫିଲ୍କୁର ନେଉଛି। ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ପ୍ରତିଭା
ବଳିଯାରସି କୁହନ୍ତି, ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ୨୪ବର୍ଷ ଧରି ଘରେ ମାଟିପାତ୍ରରେ
ପାନୀଯଙ୍କ ରଖୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏସୁଣ୍ଟା। ଏହାହାରା ଜଳ ଖୁବ ଥଣ୍ଡା ରହୁଛି।
ମାଟିପୁରେଇରୁ ପାଣି ପିଇଲେ ଖୁବ୍ ଶାନ୍ତି ଲାଗୁଛି। ୧୦ୟମୁଦର ରଣା କୁହନ୍ତି,
ମୋଳାମହୋସବରେ ଯୋଗଦେବୀ ପୂର୍ବରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ମାଟିର
ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରି ସାଇତି ରଖୁଥାଉ। ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକାଧିକ
ମାଟି ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରୁଥିବା କାରିଗରମାନେ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତିଆରି
କରୁଥିବା ମାଟିର ପାତ୍ରରୁ ବିଭିନ୍ନ ମୋଳାମହୋସବରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ
ଆଣିଥାନ୍ତି। ବିଶେଷକରି ଖରାଦିମେ ମାଟିର ସ୍ଵରେଇ ପରିବର୍ତ୍ତ ମୁତ୍ତନ
ଭାବେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ମାଟିର ଫିଲ୍କୁର ଓ ପ୍ରିଜରେ ପାଣି
ରଖୁଥାପାଇଁ ବହୁମାତ୍ରାରେ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ କିଣି
ନେଉଛନ୍ତି। ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟରେ ନିରୋଧ ରହିବା ପାଇଁ
ଏହା ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବାରୁ ଏବେ ପୁଣି ମାଟିପାତ୍ରର
ଚାହିଁଦା ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଛି।

-ବନ୍ଦବିହାରୀ

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହୁଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଜୟାନୀ

ଆପଣଙ୍କ ମୁଁ ମତେଲ୍ ମିରର୍ରେ ଦେଖୁବାକୁ
ଚାହୁଁଥୁଲେ ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ,
ଦି-୧୪ ରସ୍ତେଲଗଡ଼
ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧୦
ଫଟୋ ପୋଜନ୍ୟ: ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରାକାଶନ ଭିଲ୍ଲା

୧୪

୧୪

ପାରକ

ଶିଷ୍ଟକ: ପିଲେ କଷ୍ଟିଲ ଦେଖୁ ତ୍ରାଙ୍ଗଭର ଓ
କଷ୍ଟକୁର ଭିତରେ ପାରକ କ'ଣ ?
ମଣ୍ଡଳ: ସାର, କଷ୍ଟକୁର ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ
କାହାର ଟିକେର କାଟି ହେବନି । କିନ୍ତୁ
ତ୍ରାଙ୍ଗଭର ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ ସମୟକେ
ଟିକେଟ କରିଯିବ ।

କମ୍ପ୍ କର

ଦୋକାନୀ ପ୍ରାହିକମାନଙ୍କୁ:
୧୦୦ଟଙ୍କରେ ୧୦ଟା ନିଆନ୍ତ୍ରୁ ।
ମହିଳା: କିଛି କମ୍ କରନ୍ତୁ ।
ଦୋକାନୀ: ହଉ ଠିକ୍ ଅଛି । ୮୦
ଟଙ୍କାରେ ୮୩ ନିଆନ୍ତ୍ରୁ ।
ମହିଳା: ଥାଙ୍କ ମୁଁ ଭାଇ । ଏବେ
ଦେଇଦିଆ ।

ଛୋଟ

ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ବାମୀଙ୍କ: ହେଲଟି ଶୁଶ୍ରୀ ମୁଁ ଯୋର
ନୂଆ ତ୍ରେସଟା ଆଣିଥିଲି ତାକୁ ସର୍ପରେ
ସମା କରିଦେବାରୁ ଛୋଟ ହୋଇଗଲା ।
ଏବେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ?
ସ୍ଵାମୀ: ଗୋଟେ କାମ କର, ତମେ ବି
ସେଇ ସର୍ପରେ ଗାଧେଇ ପଡ଼ । ଦେଖିବ
ତମେ ଛୋଟ ହେଲାଯିବ ଓ ସେ ତ୍ରେସ
ତମକୁ ପୁଣିଥରେ ପିତ୍ତ ହେଲାଯିବ ।

ବୈଦ୍ୟନାଥ ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଙ୍ଗ ମନ୍ଦିର, ଯାହାକୁ କେହି କେହି ବାବା ବୈଦ୍ୟନାଥ ଧ୍ୟାନ କିମ୍ବା ବୈଦ୍ୟନାଥ ମନ୍ଦିର ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଥାଏନ୍ତି । ଦେବ ଦେବ ମହାଦେବଙ୍କର ଏହି ଲୋକପ୍ରିୟ ଶୈବପୀଠି ଖାତ୍ରଙ୍କ ଦେଓଘରଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଭାରତରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ଦ୍ୱାଦଶ ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ହୋଇଥିବାରୁ ଏଠାରେ ବରସାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଯା'ଆସ ଲାଗି ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବିଶେଷକରି ମହାଶିବରାତ୍ରୀ ଓ ଶ୍ରାବଣ ମାସରେ ଏଠାରେ ଶ୍ରୀକୃତ୍ତିବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ହୋଇଥିବାରୁ

ଏଠାରେ ବରସାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଯା'ଆସ ଲାଗି ରହିଥାଏ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆର୍ଦ୍ଧଭାବକୁ ନେଇ କିମ୍ବଦତ୍ତୀ
କିମ୍ବଦତ୍ତୀ ଅନୁମାୟୀ, ଲଙ୍କାପତି ରାବଣ ଏକଦା ହିମାଳ୍ୟରେ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ମହାଦେବଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବା ନିମାତେ ଘୋର ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡକୁ ସେ କାଟି ପକାଇଥିଲେ । ଏହିପରି ନାଟି ମୁଣ୍ଡ କାଟି ସାରିବା ପରେ ଦଶମ ମୁଣ୍ଡ କାଟିବାକୁ ଉଦୟମ କରନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଭୋଲାଶଙ୍କର ପ୍ରକଟ ହୋଇ ରାବଣଙ୍କୁ ସେପରି ନ କରିବାକୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ । ଆଉ ତପସ୍ୟାରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଥିବାରୁ ରାବଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଛାତ୍ର କ'ଣ ବୋଲି ପଚାରିବାର ରାବଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କହିଥିଲେ ଯେ, 'ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଲିଙ୍ଗକୁ ମୋ ରାଜ୍ୟକୁ ନେଇ ଖ୍ୟାପନ କରିବାକୁ ବାହୁଦ୍ଧି, ତେଣୁ ଆପଣ ଲିଙ୍ଗ ରୂପରେ ମୋ ସାଙ୍ଗ ତାଳିବୁ ।' ଏକଥା ଶୁଣି ପ୍ରଭୁ ଟିକେ ଶିଖି ହାସ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, ଠିକ୍ ଅଛି ମୁଁ ଲିଙ୍ଗ ରୂପରେ ତୁମ ସହିତ ଯିବାକୁ ରାଜି ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଭୂଲିରେ ବି ଯଦି ତୁମେ ସେହି ଲିଙ୍ଗଟିକୁ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ କେଉଁଠି ରଖିଦେବ, ତା'ହେଲେ ସେଠାରେ ତାହା ଅଚଳ ହୋଇଯିବ । ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି ତାଙ୍କ ତୁମେ ଆଉ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ । ରାବଣ ଏକଥାରେ ରାଜି ହେଲେ । ତା'ପରେ ପ୍ରଭୁ ରାବଣଙ୍କୁ ଆଶାର୍ଦ୍ଦା କରିବା ସହ ତାଙ୍କର କରିଯାଇଥିବା ମୁଣ୍ଡକୁ ପୁଣିଥିରେ ଲଗାଇଦେଇ ତାଙ୍କର କଷତକୁ ଠିକ୍ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କୁ ଶିବଲିଙ୍ଗ ନେଇ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ରାବଣ ଶିବଲିଙ୍ଗକୁ କାନ୍ତରେ ଧରି ବହୁତ ବାଟ ଅତିକ୍ରମ କରି ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଖାତ୍ରଙ୍କ ଏହି ଖ୍ୟାନରେ ରାବଣଙ୍କୁ ଟିକେ ଅସହ ଲାଗିବାରୁ ସେ ଅନ୍ୟମନ୍ୟ ହୋଇ ଶିବଲିଙ୍ଗକୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଭୂମିରେ ରଖିଦେଲେ । ବାସ ତା'ପରେ ସେ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି ଶିବଲିଙ୍ଗକୁ ଆଉ ତୀଳାଜାପାରିଲେ ନାହିଁ । ନିରାଶ ହୋଇ ସିଂ ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ଫେରିଗଲେ । ସେବୋଠାରୁ ଡକ୍ଟର ଶିବଲିଙ୍ଗଟି ସେଠାରେ ରାଜିଲା । ଆଉ ସମୟକୁମେ ତାହା

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶୈବପୀଠ ବୈଦ୍ୟନାଥ ମନ୍ଦିର

ଖାତ୍ରଙ୍କ ଦେଓଘରଠାରେ ରହିଛି ଦେବ ଦେବ ମହାଦେବଙ୍କର ଏକ ପବିତ୍ର ଶୈବପୀଠ; ଯାହାର ନାଁ ହେଉଛି ବୈଦ୍ୟନାଥ ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଙ୍ଗ ମନ୍ଦିର । ଭାରତରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ଦ୍ୱାଦଶ ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଅନ୍ୟତମ...

ଲୋକଲୋକନକୁ ଆସିବା ପରେ ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏକ ଭବ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଗହାଯିବା ସହ ଲୋକମୁଖରେ ତାହା ବୈଦ୍ୟନାଥ ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଙ୍ଗ ମନ୍ଦିର ଭାବେ ପରିଚିତ ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା । ବୈଦ୍ୟନାଥ ଏଇଥିପାଇଁ କାରଣ, ରାବଣଙ୍କର କଟିଯାଇଥିବା ମୁଣ୍ଡକୁ ପ୍ରଭୁ ଜେଣେ ବୈଦ୍ୟ ବା ଚିକିତ୍ସକ ହୋଇ ପୁଣିଥିରେ ଠିକ୍ କରିଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ତାଙ୍କର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ମନ୍ଦିରର ଗଠନଶୀଳିତା

ବାବା ବୈଦ୍ୟନାଥଙ୍କର ଏହି ମନ୍ଦିରରେ କେବଳ ଦେବ ଦେବ ମହାଦେବ ପୂଜା ପାଇଥାଏନ୍ତି ତାହା ନୁହେଁ ଦେବୀ ପାର୍ବତୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାର୍ବତୀ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ପାଇଁ ସେତୁ ମନ୍ଦିରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏଠାରେ ରହିଥିଲା । ତା'ହେତୁ ସବୁଠାରୁ ବଢ଼ ଆକର୍ଷଣ ହେଉଛି ବାବା ବୈଦ୍ୟନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିରର ରୂପାରୁ ମାତା ପାର୍ବତୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ରୂପାରୁ ପ୍ରଯ୍ୟେ ନାଲି ରଙ୍ଗର ମେଞ୍ଚା ସ୍ଵର୍ଗ ବସ୍ତାଯାଇଥାଏ । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଏକଥା ଭାବମାନ୍ଦୁ ବୁଝାଇବା ସହ ଶିବଶକ୍ତିଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଅପୂର୍ବ ତଥା ମନ୍ଦା ସମ୍ପର୍କକୁ ଭକ୍ତିଗଣକୁ ଜଣାଇଥାଏ । ତା'ହେତୁ ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ମୁଣ୍ଡ୍ୟତଃ ପେତା ଭୋଗ କରାଯିବାର ଏକ ବିଧି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । କହିବାକୁ ଗଲେ ପେତା ହେଉଛି ବାବା ବୈଦ୍ୟନାଥଙ୍କର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସାଦ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଅନେକ ପେତା ଦୋକାନ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଯିବାର ସୁଧିଥା ଥିଲେ ହେଁ, ଖାସ କରି ମହାଶିବରାତ୍ରୀ ଓ ଶ୍ରାବଣ ମାସରେ ଏଠାକୁ ଗଲେ ମନ୍ଦିରର ତଥା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ସାମୟକାର ଦେଖିବାର ସ୍ଥିଯାଗ ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ବି ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିଲା । ଜୟତିହ ଜଳସନ ଲେଲଟେ ଷ୍ଟେଶନ ହେଉଛି ଏଠାକାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ତଥା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ରେଲଷ୍ଟେଶନ, ଯାହା ବୈଦ୍ୟନାଥ ମନ୍ଦିରଠାରୁ ମାତ୍ର କି.ମି ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

କାନ୍ଦଳୀ ଉଚ୍ଚତା ଯାଇଛି କିମ୍ବା

ଏମିତି ଅନେକ ରେଳପଥ ଅଛି ଯାହା ତାର ସୌଦର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବେଶ ଚର୍ଚିତ ଆଏ । ସେଥୁମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଆଜେଣ୍ଠିନାର ସାଲ୍ମୁ ରେଳପଥ । ଏହି ରେଳପଥର ବିଶେଷତା ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମୀ ରେଳପଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ । ଆଉ ଏହା ବାଦଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ରେଳମାର୍ଗ ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି ସେମାନେ ବାଦଳ ଭିତର ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି । ଫଳରେ ଯାତ୍ରା ବେଶ ରୋମାଞ୍ଚକର ଲାଗେ । ଯାନ ବାଦଳକୁ ଚିରି ଗଲାବେଳେ ତ ଭିନ୍ନ ଏକ ଦୁନିଆକୁ ଆସିଗଲା ପରି ଅନୁଭୂତ ହୁଏ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପତନଠାରୁ ଏହି ରେଳମାର୍ଗ ୪୦୦୦ ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଅଛି । ଆଉ ଏହା ଆଣ୍ଟିକ ପର୍ବତମାଳା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇଛି । ଏହି ରେଳପଥ ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଟ୍ରେନ ଯାଏ, ଯାହାର ନାମ ହେଉଛି ‘ଟ୍ରେନ ଟୁ ଦ କ୍ଲାଉଡ’ । ଯାତ୍ରୀମାନେ ଏହି ଟ୍ରେନରେ ଘନ ବାଦଳକୁ ଚିରି ଯାତ୍ରା କଲାବେଳେ ଏକ ସର୍ଗାୟ ଅନୁଭୂତି ପାଇଥାନ୍ତି । ୧୯୩ କି.ମି.ର ଏହି ରେଳମାର୍ଗକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ଲାଗି ୧୭ ଘଣ୍ଠା ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ଏହି ରେଳମାର୍ଗରେ ୧୯୬୩ ପୋଲ, ୧୯୬୪ ଚନ୍ଦ୍ରମାଲା ରହିଛି । ୧୯୭୦ରେ ଉଚ୍ଚ ରେଳମାର୍ଗର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ଆମେରିକାର ଇଞ୍ଜିନିୟର ରିତାତ୍ ଫୋଣେନ ମରେ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସନ୍ତି ଏହି ରେଳମାର୍ଗରେ ଯାତ୍ରା କରିବାର ମଜା ଉଠାଇବା ଲାଗି ।

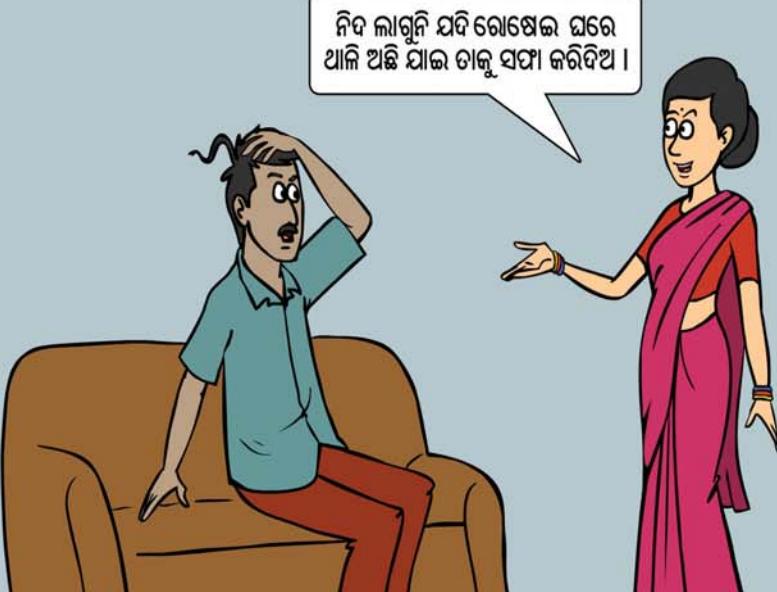

କାର୍ଟୁନ୍ କର୍ଣ୍ଣର

ମତେ ଜମା ନିଦ ଲାଗୁନି ।

ନିଦ ଲାଗୁନି ଯଦି ରୋଷେଇ ଘରେ ଥାଳି ଅଛି ଯାଇ ତାକୁ ସପା କରିଦିଅ ।

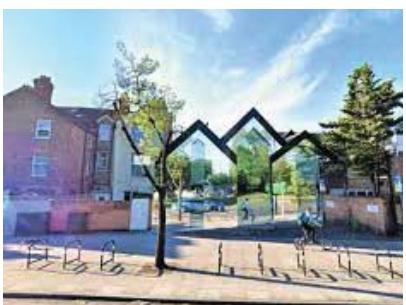

ଅଦୃଶ୍ୟ ଘର

ଘର ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ରହିବା ଲାଗି ନିରାପଦ ପ୍ଲଟିଏ ହୋଇପାରେ । ହେଲେ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଖୁବସର ପ୍ରତାକ ବି ହୋଇଥାଏ । ଆଉ କେହି କେହି ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକଷଣ କରିବା ଓ ଚର୍ଚାରେ ରହିବା ଲାଗି ଜିନି ତଥା ଅଜବ ଡିଜାଇନର ଘର ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଲକ୍ଷ୍ମନ, ରିମଣ୍ଟରେ ଥିବା ଏକ ଘର । ଏଇ ଘରଟି ରାତ୍ରୀ କରିବାରେ ରହିଛି । ହେଲେ ସେଇ ବାଟ ଦେଇ ଗଲାବେଳେ ଲୋକେ ଏହାକୁ ଦେଖୁ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ଘର ଅଟେ । ତେବେ ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଏହି ଘରର ବାହାର ପଟ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦର୍ପଣରେ ତିଆରି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବାହାର ଲୋକେ ହଠାତ୍ ଦେଖୁ ପାରନ୍ତି

ନାହିଁ । ହେଲେ ଘର ଡିତରେ ଥିବା ଲୋକ ବାହାର ଲୋକଙ୍କୁ ବେଶ ଭଲ ଭାବେ ଦେଖିପାରନ୍ତି । ଏହି ଘରକୁ ଡିଜାଇନର କରିଛନ୍ତିଆର୍କିମେକୁ ଆଲୋକିତ୍ତାରେ ଆବଶ୍ୟକ ।

ମହିଳା ବଜାର

ଆଜିକାଲି ମହିଳା ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଗରୁ ଆସିପାରିଛନ୍ତି । ନିଜ ସାମାର୍ଥ୍ୟକୁ ଦେଖାଇପାରିଛନ୍ତି । ଘର ଚଳାଇବାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପୂରଷ ପ୍ରଧାନ କାମ କରିବାକୁ ବି ସେ ପଞ୍ଚାଇ ନାହିଁ । ଏବେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏମିତି ଏକ ସହର ବିଷୟରେ କହିବୁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବା ଏକ ବଜାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ମହିଳାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ । ଏହି ବଜାରରେ କୌଣସି ପୂରୁଷ କାମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରତିଟି ଦୋକାନ ମହିଳାମାନେ ଚଳାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବଜାର ମଣିପୁରର ରାଜଧାନୀ ଲକ୍ଷ୍ମାଳରେ ଅଛି, ଯାହାର ନାମ ‘ଲମା ମାର୍କେଟ’ ବା ‘ମଦର୍ସ ମାର୍କେଟ’ । ଏହି ବଜାରଟି ମହିଳାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏସିଆର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବଜାର ଅଟେ । ଉକ୍ତ ବଜାରରେ ୩୦୦୦ରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ମହିଳା ଦୋକାନ କରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜିନିଷ ବିକ୍ରି କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ବଜାରକୁ ପ୍ଲାନେସ ଭାଷାରେ ‘ଶୈରବନ ବଜାର’ ବା ‘ବୁଦ୍ଧି କେନ୍ଦ୍ରିଯିଲ’ ବି କୁହାଯାଏ । ଏଠାରେ ଅନେକ ମହିଳା ଅନେକ ପିତି ଧରି ଦୋକାନ ଚଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଖେଳଣା, ପୋକ୍ଷାକଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ହାତିକ୍ରାପ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ, ବିପତ୍ତି ପ୍ରତ୍କିତ, ଖାଇବା ସାମଗ୍ରୀ, ମସଲା, ପନିପରିବା, ମାଛ ମାଂସ, ଘରକଣା ସାମଗ୍ରୀ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜିନିଷ ବିକ୍ରି ହେଇଥାଏ । ଏଠାରେ ପୁରୁଷଙ୍କର କିଛି ଅବଦାନ ନ ଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଏହି ବଜାର ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଶେତ ଲଗାଇ ଚାଲି ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମାଳ ମୁନିସିପାଲ କାର୍ପ୍ରେଲ୍ ୪ ମହିଳା ବିଶ୍ଵାସ ଭବନ ତିଆରି କରିଦେଲେ । ଏବେ ସବୁ ଦୋକାନ ଏହି ଭବନ ଭିତରେ ଗଲିଛି । ୧୯୪୮-୪୯ ଭିତରେ କିଛି ଲୋକ ଏହି ବଜାର ଖାଲି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମହିଳାମାନେ ଏହା ହେବାକୁ ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ସାଧାରଣତଃ ବିଧବା, ପରିବାରରେ ଏକୁଟିଆ ରହିଯାଇଥିବା ମହିଳା, ତଥା ଅଭାବ ଅନଟନରେ ଥିବା ଅସହାୟ ମହିଳାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ବଜାରରେ ଦୋକାନ ଆବଶ୍ୟିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମହିଳା ଦୋକାନୀମାନେ ପାରମରିକ ପୋକ୍ଷାକରେ ନଜର ଆସିଥାନ୍ତି । କୁହାଯାଏ ଏହି ବଜାର ୫୦୦ ବର୍ଷ ପୁରୁଣୀ ଅଟେ ।

ଲମ୍ବା ପେପର କିପ୍ ଟେନ୍

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆର୍ଯ୍ୟଲାଟ୍, ବେଳପାଷ୍ଟର ବେନ ମୁନିକିର ରେକର୍ଡ କରିବାର ନିଶ୍ଚା ଏତେ ଥିଲା ଯେ, ୯ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ସବୁଠାରୁ ଲମ୍ବା ପେପର କିପ୍ ଟେନ୍ କରିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିର ନେଇଥିଲେ । ଆଉ ହଜାର ହଜାର ପେପର କିପ୍ ଆଣି ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ସମୟ ବିତାଇ ପେପର କିପକୁ ଯୋଗି କେନ୍ତି ତିଆରି କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସୁଲଭ ଫେରିବା ପରେ ଓ ଝିକେଣ୍ଟରେ ସେ ଏହି କାମ ପାଇଁ କିଛି ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଦେଉଥିଲେ । ଏମିତିକି ଜିଭି

ଦେଖୁବା ସମୟରେ ବି ସେ ପେପର କିପ୍ ଜଣନ୍ତି କରି କେନ୍ତି କରୁଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସେ ତିଆରି କରୁଥିବା କେନ୍ତି ଝରକାରେ ପରଦା ଭଲି ଝୁଲାଇ ରଖୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଲମ୍ବ ଅଧିକ ହେବା ପରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କେନ୍ତି ଝୁଲାଇ ରଖିଲେ । ତଥାପି ସେ କେନ୍ତି ତିଆରି ବନ କରି ନ ଥିଲେ । ଆଉ ଶେଷରେ ୧,୯୭୩.୯ ମିଟର ଲମ୍ବ ପେପର କିପ୍ କେନ୍ତି ତିଆରି କରି ସେ ଗିନିର ଡ୍ରାଲ୍ଟ ରେକର୍ଡସରେ ଲୋନ ପାଇଲେ ।